

Pasirokavēms so balondio

Atliekē ont palongēs tuoks margugurklis Rauduonakis ēr šauk:

– Kor brrūklis, kor brrūklis.

Perrsio patē, perrsio patē.

Atejē pavasaris, atejē pavasaris

Rrēk žirnius rinktē, rrēk žirnius rinktē.

Korr pasidiejē, korr pasidiejē

Nealatīk, sakau. Musit patrakā.

Paveiziek kuoki ta tava „varna“ mizerna: nošiorusi, noplēkosi.

Diekēs ē ramībē. Nustuok švaistītēis tuoms šuobliems, dar longa iškrioši.

Ons tik išvertē veizuolus kāp spongoulēs ēr ka užrokava, ta užrokava:

– Rrūpuka, rrūpuka.

Palauk to, pēkčiau, paruodisio aš tau, kor tēi žērnē aug.

Pasijēmiau nu zaslana musūmblakšta, ka siautiau prēš nuosi.

Rūtie tik cankt par posē.

Numuojau ronko – pasioskēs,

Nalīsk daugiau pri longa – iškepsio.